

कैकार्य (von कैकार्) n. die Rolle eines Dieners, eines Slaven Bhaṅg. P. 3, 2, 22.

कैङ्कलायन patron. von कैङ्कल gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. — Vgl. कैकरायण.

कैट (von कीट) adj. von einem Insect herrührend: विष Suçr. 2, 277, 2.

कैटज m. = कुटज *Wrightia antidysenterica* Roxb. Bhāṣya. im ÇKDr.

कैटभ 1) m. N. pr. eines von Vishṇu erschlagenen Asura H. 220. MBh. 3, 498. 13532. 13562. fgg. Hariv. 2223. 2710. 2924. 11461. fgg. 15361. Suçr. 2, 259, 14. Rīgā-Tar. 1, 262. Prab. 81, 12. Bhāṅg. P. 6, 12, 1. 7, 9, 37. Dev. 1, 50. fgg. Vishṇu führt die Beinamen: कैटभजित् AK. 1, 1, 4, 17. कैटभकुन् ÇKDr. angeblich nach H. कैटभारि H. 221, Sch. Halāṅ. im ÇKDr. कैटभार्दन Bhāṅg. P. 3, 24, 18. — 2) Bez. einer Art von Schriftwerken Vjūtp. 121. कैटभ Burn. Intr. 207. — 3) f. श्री und ई ein Bein. der Durgā Trik. 1, 1, 53.

कैट्य m. N. einer Arzneipflanze Suçr. 1, 378, 15. 2, 107, 16. 383, 10. = कटुल AK. 2, 4, 2, 21. = निम्ब und मकानिम्ब Ratnam. im ÇKDr. = मदन *Vangueria spinosa* Roxb. Rīgān. ebend. — Vgl. कैट्य.

कैट्य m. N. zweier Pflanzen: 1) = कटुल. — 2) = कठनी Rīgān. im ÇKDr.

कैतक (von केतक) 1) adj. vom *Pandanus odoratissimus* herrührend: रत्न: Ragh. 4, 55. — 2) n. die Blüthe jenes Baumes Rīgān. im ÇKDr.

कैतव (von कितव) 1) m. patron. des Ulūka MBh. 1, 7002. Vgl. कैतवेय und कैतव्य. — 2) n. a) Einsatz im Spiele: दीव्य यत्कैतवं पाण्डव ते ऽवशिष्टम् MBh. 2, 2163. द्वयेरेकतरे बुद्धिः क्रियतामय पुष्कर । कैतवेनात्तवत्या वा युद्धे वा नाम्यता धनुः || N. 26, 10. — b) Hazardspiel AK. 2, 10, 45. Trik. 3, 3, 413. H. 486. an. 3, 697. Med. v. 35. — c) Betrug, Lüge AK. 1, 1, 3, 30. 3, 4, 9, 39. Trik. H. 378. H. an. Med. न युक्तं कैतवं कर्तुम् R. 5, 86, 19. Bhāṣya. 2, 44. मत्प्रियं यद्वोचस्तद्वैम कैतवम् Kumāras. 4, 9. इत्यादिकैतवैर्भूतमस्तुवन्कितवाः क्वचित् Kathās. 6, 26. Bhāṅg. P. 6, 1, 22. मा वद कैतववादम् Gīt. 8, 2. शकैतव स्वास्याः कोपो लक्ष्यते Çik. 69, 2. — d) *Lapis lazuli* Rīgān. im ÇKDr.

कैतवक (von कैतव) n. Hazardspiel MBh. 2, 2060.

कैतवायन patron. von कितव gaṇa अस्यादि zu P. 4, 1, 110. 2, 4, 68, Sch. Auch कैतवायनि gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

कैतवय (von कितव) patron. des Ulūka Hariv. 3019. 3300. Derselbe heisst कैतव्य MBh. 3, 5412. 5535. 5579. — Vgl. कैतव.

कैतायन patron. von कित gaṇa अस्यादि zu P. 4, 1, 110.

कैदार (von केदार) 1) adj. auf einem (insbes. unter Wasser gesetztem) Felde befindlich, darauf wachsend u. s. w.: अम्बु Suçr. 1, 173, 18. व्रीहि 196, 12. — 2) m. Reis Rīgān. im ÇKDr. — 3) n. eine Anzahl von Feldern Bhāṣya. zu AK. 2, 9, 11. ÇKDr.

कैदारक, **कैदारिक** und **कैदार्य** (wie eben) n. eine Anzahl von Feldern P. 4, 2, 40. 41. AK. 2, 9, 11. H. 1419.

कैदर्भ patron. von किर्दभ gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.

कैदास patron. von किदास gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104. Hiervon ein neues patron. कैदासायन gaṇa हरितादि zu P. 4, 1, 100.

कैनर adj. aus Kīmnara stammend gaṇa तत्तशिलादि zu P. 4, 3, 93.

कैयट m. N. pr. des Verfassers eines Commentars zu Patañgali's

MAHĀBHĀṢYA Z. d. d. m. G. 7, 162. Verz. d. B. H. No. 740. 737. COLEBR. Misc. Ess. II, 7. Auch कैयट geschrieben ebend. 38. 40. Verz. d. B. H. No. 726. 738. 733. 789.

कैरणाक von किरण (चतुर्धर्थेषु) gaṇa श्रीरणादि zu P. 4, 2, 80.

कैरल्य m. König der Kerala Hariv. 3301.

कैरव 1) m. a) Spieler oder Betrüger (कितव) H. an. 3, 698. Med. v. 35. — b) Feind diess. — c) patron. Hariv. 3020; viell. fehlerhaft für कैरल (von कैरल), da 3301 in derselben Verbindung कैरल्य erscheint. LANGLOIS (t. I, p. 389) hat statt dessen: *les fils de Courou*; also hat ihm die Lesart कैरवा: vorgelegen. — 2) n. die in der Nacht blühende, essbare weisse Wasserlilie gaṇa पुष्करादि zu P. 5, 2, 135. AK. 1, 2, 9, 36. Trik. 1, 2, 33. H. 1164. H. an. Med. पुराणपूर्णचन्द्रेण — नबुद्धिकैरवाणा च कतमेतत्प्रकाशनम् MBh. 1, 86. चन्द्रो विकासयति कैरवचक्रवालम् Bhāṣya. 2, 65. कैरवबन्धु m. ein Bein. des Mondes H. 104, Sch. Vgl. कैरविन्. — 3) f. ई a) Mondschein (weil er jene Wasserlilien zum Blühen bringt) H. an. Med. (lies: कैरवी st. कैतवी). — b) N. einer Pflanze (s. मेथिका) Rīgān. im ÇKDr.

कैरविन् (von कैरव 2.) 1) m. der Mond Çabdām. im ÇKDr. — 2) f. विणी eine Gruppe von Kairava, ein damit besetzter Teich gaṇa पुष्करादि zu P. 5, 2, 135. H. 1163. कैरविणीखण्ड n. eine Menge von कैरविणी gaṇa कमलादि bei Kāç. zu P. 4, 2, 51.

कैराटक m. ein bestimmtes vegetabilisches Gift H. 1197. Nach dem Sch. auch f.

कैरात (von किरात) 1) adj. den oder die Kirāta betreffend, ihnen zukommend u. s. w.: पर्व कैरातसंज्ञितम् MBh. 1, 320 (vgl. Buch 3, Kap. 38. fgg.). कैरातं वेशमास्थाय 3, 1552. कैरातसंस्थित 11954. कैरातं स्थानम् 13. 1434. — 2) m. a) ein Fürst der Kirāta MBh. 2, 1869. Pravarādhj. (?) in Verz. d. B. H. 33, 21. — b) ein starker Mann Hā. 127. — c) Bez. einer Schlange AV. 5, 13, 5. — 3) n. a) Agathotes Chirayta Don. (s. किरातति-क्त) Çabdāk. im ÇKDr. — b) eine Art Sandelholz (शम्बरचन्दन) Rīgān. im ÇKDr.

कैरातक (von कैरात) adj. f. ई zum Volke der Kirāta gehörig: कैरातकीनामयुतं दासीनाम् MBh. 2, 1867.

कैरातिका adj. demin. f. dass.: कैरातिका कुमारीका मका खनति भेषजम् AV. 10, 4, 14.

कैराल n. eine best. gegen Würmer angewandte Pflanze (s. विडङ्ग: Vaidj. im ÇKDr. Auch कैराली f. Rīgān. ebend. — Vgl. कैवल.

कैरिशि (von किरिशि) patron. des Sutvan Air. Br. 8, 28.

कैर्मडुर N. pr. einer Localität; davon कैर्मडुर adj. daher stammend gaṇa तत्तशिलादि zu P. 4, 3, 93.

कैल (!) patron. Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 36. 37.

कैलकिल Beiw. von Javana VP. 477; vgl. N. 66.

कैलात patron. von किलात gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.

कैलावत N. pr. eines Volkes Varāṇ. Bhāṣya. S. 14, 26 in Verz. d. B. H. 241.

कैलास m. N. pr. eines Berges, des Sitzes von Kuvera und Çiva. AK. 1, 1, 4, 66. Trik. 2, 3, 1. II. 1028. LIA. 1, 33. fgg. 841. fg. MBh. 3, 503.

कैलासनिलयो धनाध्यक्ष: 1697. Hariv. 9737. 11447. 12008. 12419. 12854.